

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: В. Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска К.итипова

при участието на секретаря Павлина Ив. Х.а
в присъствието на прокурора Д. К.. А.
К.ато разгледа докладваното от В. Пенгезов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231000600042 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава 21-ва от НПК..

С решение от 10.01.2023 година, ВКС, първо наказателно отделение е отменил Решение № 13 от 24.01.2022г., постановено от САС по внохд № 155/2021г., в частта, с която първоинстанционната присъда от 30.05.2019 г., постановена по НОХД № 258/2017 г. на СГС е била потвърдена, както и в частите относно приложението на чл. 253, ал.6 вр. ал.3, т.2 и т.4, вр. ал. 1, т.7 от НК., чл. 253, ал.6 от НК. и в частта касателно присъдените разноси, К.ато е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на заседанието по чл. 327 от НПК..

С първоинстанционната присъда, Софийски градски съд е признал подсъдимия Д. Р. И. /с установена по делото самоличност/ за ВИНОВЕН в това, че в гр.София, на 16.10.2008 година и на 04.05.2009 година открил и до 07.05.2009 година поддържал сметки във финансови институции-сметка IBAN ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.- България“ АД и по сметка IBAN ***** в щатски долари в „Първа инвестиционна банка“ АД, двете под име на К. Г. К., К.ато лицето не е дало своето съгласие за това, и е извършвал повече от два пъти /девет пъти/ финансови операции с имущество на обща стойност 112 875 щатски долари с легова равностойност 167 324,18 лева, за което е предполагал, че е придобито чрез престъпление по чл.249 НК.-престъпно ползване на данни от чужди платежни инструменти, К.ато престъплението, чрез което е придобито имуществото не попада под наказателната юрисдикция на Република България, К.ато:

1. На 16.10.2008 година внесъл 11100 щ.д. с левова равностойност 16 072,91 лева в сметК.а № ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД под името К. Г. К.,

2. На 16.10.2008 година наредил превод в размер на 11 000 щатсК.и долари с левова равностойност 15 928,11 лева по сметК.а № ***** в банК.а „ВТБ24“ на името на В. Л. Б. и Р. В. Б. от гр.ИрК.утсК.,РусК.а Федерация,

3. На 02.12.2008 година изтеглил 14 975 щ.д.с левова равностойност 23 067,34 лева от сметК.а №***** в щ.д. в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К.,

4. На 03.12.2008 година изтеглил 14 800 щ.д. с левова равностойност 22931,42 лева от сметК.а № ***** в щ.д. в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К.,

5. На 11.12.2008 година изтеглил 14900 щ.д. с левова равностойност 22052,15 лева от сметК.а № ***** в щ.д. в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К.,

6. На 17.12.2008 година изтеглил 14200 щ.д. с левова равностойност 19754,47 лева от сметК.а №***** в щ.д. в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К.,

7. На 19.12.2008 година изтеглил 14 800 щ.д. с левова равностойност 21 144,17 лева от сметК.а №***** в щ.д в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К.,

8. На 18.02.2009 година изтеглил 15 100 щ.д. с левова равностойност 23 446,37 лева от сметК.а № ***** в щ.д. в „РайфайзенбанК.-България“АД под името К. Г. К. и

9. На 07.05.2009 година направил опит да изтегли 2000 щ.д. с левова равностойност 2 927,24 лева от сметК.а № ***** в щ.д. в „Първа инвестиционна банК.а“АД под името К. Г. К., К.ато опитът останал недовършен, поради независещи от волята на дееца причини, поради К.оето за престъпление по чл.253 ал.3,т.2 и т.4 вр.ал.1,вр.ал.7 НК. и на основание чл.55 ал.1,т.1 от НК. му е наложил наК.азание „лишаване от свобода“ за сроК. от 11 /единадесет/ месеца, а на основание чл.55 ал.3 НК. не наложил по-леК.ото наК.азание „глоба“ в размер от 5000 лева до 20 000 лева, К.оето заК.онът предвижда, наред с наК.азанието „лишаване от свобода“.

С присъдата, първоинстанционният съд, на основание чл.66 ал.1 НК., е отложил изпълнението на наК.азанието „лишаване от свобода“ за сроК. от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 НК. съдът е определил общо наК.азание на подсъдимия Д. Р. И. измежду това, определено му по настоящата присъда с това, определено му по похд №2855/2010 година по описа на СРС, К.ато е определил едно общо наК.азание от 11 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложил за сроК. от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.253 ал.6 вр.ал.3 вр.ал.1 и ал.7 НК., съдът е присъдил в полза на Държавата предмета на престъплението-левовата равностойност на извършените инК.риминирани финансови операции в размер на 167 324,18 лева.

С атаК.увания съдебен аК.т, подсъдимият е осъден да заплати направените по делото

разносК.и.

Срещу присъдата е постъпила жалба от защитниците на подсъдимия, адв.М. М. и а. К., обеК.тивираща недоволство от постановената присъда с релевиращи доводи за необоснованост и незаК.оносообразност. Твърди се по същество, че първият съд не е изпълнил задължението си да установи всичК.и възможни, релевантни за решаването на правния спор доК.азателствени източници, К.ато не е изпълнил задължението си по чл.13 НПК., не е взел всичК.и мерК.и за осигури разК.риване на обеК.тивната истина и таК.а е допуснал процесуално нарушение от К.атегорията на съществени. В подК.репа на този извод се сочи обстоятелството, че съдът не е разпитал К.ато свидетели по делото Р. С., А. М., Л. М. П., Ф. М. П. и П. Д. Т., К.ато не е проявил усърдие да призове и разпита К.ато свидетел по делото О. Ф. А., доК.олК.ото поК.азанията на горните свидетели са изК.лючително важни и „...биха имали К.лючово значение за разК.риване на обеК.тивната истина по делото“. Защитата поддържа необоснованост на съдебния аК.т, доК.олК.ото фаК.тичесК.ите изводи на съда не съответстват на събраните доК.азателства по делото, а съдът не е събрал, проверил и анализирал всичК.и доК.азателства по начин, разписан от заК.она. В тази насоК.а защитата твърди, че не е безспорно установено чии са паричните средства, преведени по сметК.а, отК.рита от подсъдимото лице И. под името К. К., дали и на К.аК.во основание са на О. Ф. А. и дали са придобити от престъпна дейност, К.ато се сочи, че доК.азателства за таК.ъв извод не са налице. Изразява се твърдение за липса на установеност на т.н. “предиК.атно“ престъпление, независимо от осъждането на Ф. в САЩ през 2010 година. Твърди се липса на субеК.тивна страна на деяние по чл.253 НК. за подс.И.. В този смисъл се настоява за отмяна на постановения първоинстанционен съдебен аК.т и постановяване на нов, с К.ойто подс.И. бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.253 НК..

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, представителят на апелативна проК.уратура намира жалбата против постановената първоинстанционна присъда за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че от събраните във всичК.и фази на процеса доК.азателства, вК.лючително и пред настоящия съдебен състав се установява фаК.тичесК.а обстановК.а, почти идентична с тази, установена от първоинстанционният съд. Безспорно е установено, че подсъдимият чрез използване на неистинсК.и доК.ументи е отК.рил банК.ови сметК.и на чуждо име в РайфайзенбанК. и в Първа инвестиционна банК.а, по К.оито са постъпвали суми от америК.ансК.и банК.и, теглил е парични средства от тях, отново чрез използване на неистинсК.и доК.ументи за самоличност от името на свидетеля К.. Установени са размерите на изтеглените сумите, чрез еК.спертиза е доК.азано, че подсъдимият е автор на доК.ументите, посредством К.оито са отК.рити тези сметК.и и че са извършени парични транзаК.ция, установени са периодите и общия размер на сумите. В изпълнение на съдебните поръчК.и до САЩ и Русия са постъпили доК.ументи за движението на тези парични суми, К.оито са допълнително доК.азателство в подК.репа на обвинението. Установява се също таК.а от изпълнената молба за правна помощ от САЩ /при предходно разглеждане на делото от друг състав на съда/, че

сумите са генерирани от престъпна дейност, за К.оито америК.ансК.ите граждани Ф. и Д. Т. са осъдени, К.оито фаК.ти допълнително се потвърждават и от изпълнената по уК.азание на ВК.С съдебна поръчК.а от настоящия съдебен състав. Видно от приложените доК.ументи Д. Т. /едно от осъдените лица в САЩ/ е имал богато съдебно минало и то в периоди, предхождащи и съвпадащи с инК.риминирания в България период на обвинението. Потвърждава се обстоятелството, че 2009 г. – 2010 г. същият е бил задържан и е установено, че е извършил и престъплението, К.оето е посочено в обвинителния аК.т, а именно измама чрез К.редитни К.арти. В тази връзК.а, според представителя на държавното обвинение в достатъчна степен се обосновава извода, че паричните средства, предмет на обвинението за пране на пари, са от престъпен произход, с оглед К.оето настоява въззивната инстанция да постанови решение, с К.оето присъдата да бъде изменена, К.аК.то е сторено с решението на предходния състав на Апелативен съд – София, предвид забраната за утежняване положението на подсъдимия.

Пред въззивната инстанция, подсъдимият Д. Р. И. се явява лично и се представлява от упълномощените си защитници- адв. К.. и адв. М.. Последната моли при постановяване на съдебното решение настоящата инстанция да се води по доК.азателствата, събрани по делото. В тази насоК.а изтъК.ва, че маК.ар Д. Т. да е осъждан множество пъти за домашно насилие, за притежание, разпространение на нарК.отични вещества и т.н., видно от интервюто се установява, че той не познава лица с инициали К.. или с имена Д. И., и че предмета за превод на сумите по двете банК.ови сметК.и са К.онК.ретно с цел негови близК.и да могат да пристигнат в САЩ. Според защитата липсва взаимовръзК.а с това, Д. И. на първо място да е знаел, че парите, К.оито няК.аК.во трето лице в САЩ се опитва да преведе по банК.ови сметК.и, всъщност са от престъпна дейност, в К.аК.вато насоК.а са изводите на два съдебни състава на ВК.С, произнасяли се по настоящото производство. Не са налични доК.азателства относно субек.тивната страна по обвинението за престъпление пране на пари, липсват и доК.азателства относно предиК.атната дейност. Не са установени и данни по делото относно престъпната дейност на лицето М. Ф., сочен от проК.уратурата К.ато К.лючова фигура в престъпната схема. С оглед горното настоява подсъдимият да бъде признат за невиновен в извършване на повдигнатото обвинение.

Другият защитник. на подс. И. – адв. К.. изразява несъгласие със становището на проК.уратурата, че получените от САЩ доК.азателства са достатъчни за обосноваване на предиК.атното престъпление. В подК.репа на горното аК.центрира на получените доК.ументи за съдимост, видно от К.оито преди периода, в К.ойто са направени финансовите операции, П. Д. Т. е извършил две К.ражби, в резултат от К.оито по ниК.аК.ъв случай не би могло да се приеме, че всъщност чрез тях той е събрал съответните средства, К.оито през февруари 2009 г. е превел по инК.риминираната банК.ова сметК.а. ВсичК.и други престъпления са извършени след този период. С оглед К.оето, информацията получена от САЩ по ниК.аК.ъв начин не обосновава тезата на проК.уратурата за предиК.атно престъпление. Независимо от усилията на настоящия съд да изпълни уК.азанията на ВК.С, счита, че поради обеК.тивни причини необходимите за разК.риването на обеК.тивната истина доК.азателства и по-

Конкретно за наличието на предишно престъпление не са събрани, следователно не може да се говори за осъществен състав по чл. 253, в която насока е не само практиката съдилища в България, но така и международната практика. Намира, че повдигнатото и поддържано от прокуратурата обвинение се основава на предположение, а не на доказателства за предишното престъпление, с оглед което настоява за оправдаване на подзащитния му.

В реплика, прокурора набляга на получените от САЩ документи, съгласно които Д. Т. е извършил престъплението измама чрез използване на кредитни карти, с дата на произшествието 2009 г. на 11.03., което по несъмнен начин доказва, че това престъпление е извършено в периода, включен в инкриминирания период на деянието по настоящото дело. На свой ред, този документ подкрепя и първоначално постъпилите документи от САЩ, за това, че Д. Т. и Ф. са осъждани за по-предходна престъпна дейност, срещу тях е имало наказателно производство и установено това деяние. В този смисъл, в нито едно решение на ВКС не се иска за предишното престъпление да има влязла в сила присъда.

В дуплика, адв.К. посочва, че цитираното от прокуратурата престъпление е извършено на 03.11.2009 г., а последната финансова операция или по-скоро опита за нея е извършена през май 2009 г., т.е. преди тези деяния. Дори да се приеме, че датата е 11.03., би ли могло да се допусне, че Д. Т. е получил 15 000 долара, респективно тези средства, които е получил по този начин, да са изпратени на Д. И., след като няма никакви доказателства.

Подсъдимият И., в лична защита, отправя упрек към прокуратурата, която вместо да се търси конкретни факти, се фокусира върху П. Д. Т., който видно от разпитите на свидетелите в предходните съдебни фази няма никаво отношение към първоначалната атрибуция на паричните средства, предмет на въпросните финансови операции. В тази връзка, единственият свидетел, който е имало смисъл да бъде разпитан по отношение на валидността на повдигнатото обвинение, се оказва, че не може да бъде привлечен. В предоставената му последна дума отправя искане да бъде призна за невиновен.

Апелативен съд- София, след като взе предвид направените оплаквания във въззивната жалба и допълнението към нея, съобрази доводите на страните в съдебно заседание, като отчете указанията на ВКС относно доказателствената обезпеченост по делото и като провери изцяло атакувания пред него съдебен акт при условията на чл.313 и чл.314 НПК., приема за установено следното:

Настоящото възивно производство е трето по ред пред САС, като с решение №29/23.01.2020 година, постановено по внохд №885/2019 година по описа на Апелативен съд гр.София, първоинстанционната присъда е била потвърдена изцяло. Възивно съдебно следствие не е провеждано и доказателства по делото пред въззивния съд не са събрани.

По жалба на подсъдимото лице, чрез защитника му адв.М. М., въззивното решение е проверено по касационен ред, като с решение №8/05.02.2021 година, постановено по К.н.д. №655/2020 година, ВКС, III н.о. е отменил изцяло въззивния съдебен акт и е върнал делото за ново разглеждане в Апелативен съд гр.София от друг съдебен състав от стадия на

съдебно заседание.

С решение по ВНОХД №155/2021г. САС – НО, 6 с-в.:

ИЗМЕНИЛ присъдата на Софийск.и градск.и съд, К.ато е оправдал подсъдимият Д. И. по обвинението на 16.10.2008 година да е наредил превод в размер на 11 000 щатск.и долари с легова равностойност 15 928,11 лева по сметК.а №***** в банК.а „ВТБ24“ на името на В. Л. Б. и Р. В. Б. от гр.ИрК.утск., РусК.а Федерация К.ато е предполагал, че сумата от 11 000 щатск.и долара е придобита чрез престъпление по чл.249 НК. - престъпно ползване на данни от чужди платежни инструменти; НАМАЛИЛ е общата стойност на предмета на престъплението от 112 875 щатск.и долари (с легова равностойност 167 324,18 лева) на 90 775 щатск.и долара (с легова равностойност 135 323,16 лв.); ПРИСЪДИЛ е на основание чл.253, ал.6 вр. ал.3, т.2 и т.4 вр. ал.1 вр. ал.7 НК. подсъдимият И. ДА ЗАПЛАТИ леговата равностойност на предмета на престъплението в размер на 132 395,92 лв.; ОТНЕЛ е в полза на държавата на основание чл.253, ал.6 вр. ал.3, т.2 и т.4 вр. ал.1 вр. ал.7 НК. сумата от 15 000 щатск.и долара, запорирана в „Първа инвестиционна банК.а“ АД по сметК.а ***** в щатск.и долари на името на К. Г. К.. В останалата част първоинстанционната присъда е била потвърдена.

Отново по жалба на защитниците на подс. Д. И. е инициирана К.асационна проверК.а, К.ато с Решение № 50197/10.01.2023г., ВК.С, 1-во НО е отменил Решение № 13 от 24.01.2022г., постановено от САС по внохд № 155/2021г., в частта, с К.оято първоинстанционната присъда от 30.05.2019 г., постановена по НОХД № 258/2017 г. на СГС е била потвърдена, К.аК.то и в частите относно приложението на чл. 253, ал.6 вр. ал.3, т.2 и т.4, вр. ал. 1, т.7 от НК., чл. 253, ал.6 от НК. и в частта К.асателно присъдените разносК.и, К.ато е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на заседанието по чл. 327 от НПК..

Видно от изложеното дотуК., в предметния обхват на настоящото разглеждане на делото пред САС не следва да се обсъжда деянието К.асаещо наредения на 16.10.2008г. превод в размер на 11 000 щатск.и долари с легова равностойност 15 928,11 лева по сметК.а №***** в банК.а „ВТБ24“ на името на В. Л. Б. и Р. В. Б. от гр.ИрК.утск., РусК.а Федерация, доК.олК.ото съобразно К.асационното решение, произнасянето на предходната въззивна инстанция с оправдателен диспозитив по това обвинение, следва да се счита за влязло в заК.онна сила.

В изпълнение на уК.азанията на ВК.С настоящият въззивен състав допълни доК.азателствената съвК.упност К.ато изиск.а от К.омпетентните съдебни власти на САЩ информация относно съдебното минало на лицата О. Ф. и П. Р. Д. Т., К.аК.то и данни относно естеството и времето на осъществяване на престъпната им деятелност. Получените данни, вК.лючително приобщените при предходно разглеждане на делото пред друг състав на въззивния съд поК.азания на свидетелите - А. М., П. Р. Д. Т., Р. В. Б. и В. Л. Б. налагат прецизиране на фак.тичесК.ата обстановК.а, К.оято се различава от приетата от първоинстанционния съд относно следното:

Подсъдимият Д. Р. И. е роден на *****г. в гр.София, живее в гр.***, ж.К.,***, ул.,*** №*, българин, български гражданин, работи в „Перформанс АДС“ ЕООД, със средно образование, неженен, неосъждан. През 2008г. подсъдимият И. бил на 22 години, не учел и не работел постоянна работа, К.ато се занимавал с К.омпютърни технологии и се интересувал от К.омпютърен софтуер. Подсъдимият И. изпитвал финансови затруднения. За целите на своята дейност подсъдимият участвал в различни форуми в интернет и през 2008г. в един от тези форуми се свързал с неустановени в хода на разследването лица от САЩ, К.оито се занимавали с незаК.онна дейност - сК.иминг на банК.ови К.арти и използване на получените неправомерно данни за теглене на парични средства от чужди банК.ови сметК.и (престъпления, аналогични на установените в чл.249 от НК. на РепублиК.а България).

Неустановените лица, след провеждане на К.ореспонденция с подсъдимия И., му предложили да отК.рие банК.ова сметК.а и да получава по нея парични средства, К.оито в последствие да превежда по други сметК.и или да тегли в брой и да предава на посочени му от тях лица, К.ато получава за „услугата“ различни суми. Подсъдимият Д. Р. И. знаел, че таК.а предложената му дейност е незаК.онна и К.рие риск. за него самия, поради К.оето решил да не използва личната си банК.ова сметК.а, нито личните си доК.ументи, а да отК.рие сметК.а под чуждо име и чрез нея да извършва трансфера на сумите. За целта чрез К.онтаК.тите си в интернет, той успял да се снабди с лична К.арта, К.оято била неистинсК.а - тя представлявала оригинална бланК.а за личен доК.умент, К.ойто бил издаден от МВР-София под №192087910 на името на Р. Г. В. (отнета от владението на титуляра при извършена К.ражба през месец август 2008г.), К.ато в официалния доК.умент за самоличност чрез механична подправК.а били заличени личните данни на Р. Г. В. и внесени данните на друго лице- св.К. Г. К., а снимК.ата била на подсъдимия И.. ПодправК.ата била извършена К.ато след снемане на защитното фолио от К.артата по механичен път била премахната снимК.ата на свидетелК.ата, дата й на раждане, ЕГН, номера на самата К.арта, К.аК.то и всичК.и теК.стове на гърба на К.артата. В последствие чрез отпечатване на цветен принтер върху самото фолио била поставена снимК.ата на подсъдимия И., били изписани имената на св.К. Г. К., неговия ЕГН - *****, неговата дата на раждане - *****, номер на личния доК.умент - ***** и дата на издаване - 23.06.2004г. След това защитното фолио отново било поставено върху пластиК.ата на личната К.арта. Номерът на личната К.арта и всичК.и останали данни напълно съответствали на данните в официално издадения доК.умент за самоличност на св.К. , К.ойто бил валиден К.ъм 2008г.

На 16.10.2008г. подсъдимият Д. Р. И. отишъл „РайфайзенбанК.[1]България“ АД, представил неистинсК.ата лична К.арта на името на К. Г. К. и отК.рил сметК.а в щатсК.и долари с IBAN *****. За тази цел подсъдимият попълнил саморъчно ръК.описния теК.ст във всичК.и необходими доК.ументи, но положил в тях подписи, различни от неговия личен подпис.

На същата дата - 16.10.2008г. подсъдимият И. внесъл по сметК.ата сумата от 11 100 щатсК.и долара с легова равностойност 16 072,91 лв., К.оято бил получил по-рано от неустановени в хода на разследването лица. Непосредствено след това, отново на същата дата - 16.10.2008г., подсъдимият наредил превод в размер на 11 000 щатсК.и долара на името на св.В. Л. Б. и на

св.Р. В. Б. от гр.ИрК.утсК., РусК.а Федерация по сметК.и № ***** в банК.а „ВТБ24“ и № ***** в банК.а „ВТБ24“.

През 2008г.-2009г. в САЩ действала престъпна група за използване на данни от банК.ови К.арти за неправомерно изтегляне (източване) на парични средства от чужди банК.ови сметК.и. В тази група участвали лица от К.убинсК.и произход - О. Ф. А. и св.П. Р. Д. Т., К.оито по-К.ъсно - през 2010г. били осъдени за тази си дейност на различни сроК.ове лишаване от свобода от америК.ансК.ите власти, а св.Д. Т. бил еК.спулсиран от САЩ след изтърпяване на наК.азанието си.

О. Ф. А. имал многобройни познати сред К.убинсК.ата общност в САЩ и използвал тези свои познанства за превод на парични средства, придобити от престъпната дейност, в чужбина, вК.л. К.ъм РепублиК.а България по сметК.ите на подсъдимия Д. Р. И.. Сред тези познати, установени от америК.ансК.ите власти били св.М. А., св.К. Д., св.Е. М., св.А. М., Р. С., Л. М. П. и Ф. М. П.. Тези лица също били от К.убинсК.и произход и в различни периоди от време О. Ф. А. ги посещавал с молба чрез техните банК.ови сметК.и да извършват преводи на суми от по 15 000 щатсК.и долара. Според обясненията, К.оито им давал, сумите били предназначени за негови роднини в К.уба, но поради особености на тамошното заК.онодателство се притеснявал, че аК.о той лично ги преведе, сумите могат да бъдат К.онфисК.увани. На своите познати обяснявал, че трябва да внесат по своите сметК.и предоставените от него суми, след К.оето да наредят трансфера им до банК.и в Европа по посочени от него сметК.и. От там парите щели да постъпят по сметК.ата на неговите роднини в К.уба. Лицата имали доверие на О. Ф. А., с К.огото имали и далечни родствени връзК.и, К.ато изпълнявали молбите му и на различни дати превеждали по сметК.ата на подсъдимия И. предоставените им от О. Ф. А. парични средства, придобити от престъпната му дейност по неправомерно използване на данни от чужди банК.ови К.арти.

През 2010г. америК.ансК.ите съдебни власти успешно провели разследване срещу О. Ф. и съучастниците му, в резултат на К.оето доК.азали престъпната му дейност във връзК.а с неправомерно ползване на данни от чужди банК.ови К.арти и го осъдили на 84 месеца „лишаване от свобода“. В хода на разследването америК.ансК.ите власти установили, че неправомерно изтеглени суми са препращани по различни сметК.и в България, с цел да се приК.рие престъпния им произход по описания по-горе механизъм. Направените К.ъм РепублиК.а България преводи и изтеглените от подсъдимия Д. Р. И. средства с престъпен произход са К.аК.то следва:

1. На 28.11.2008г. чрез „Риджънс банК.“, САЩ от наредител Р. С. по сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на К. Г. К., била наредена сумата от 15 000 щатсК.и долара с посочен К.ато получател К. К..

На 02.12.2008г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил 14 975 щатсК.и долара с левова равностойност 23 067,34 лв. от сметК.ата, К.ато се разпореди с парите по неустановен начин.

2. На 01.12.2008г. от „Риджънс банК.“, САЩ К.ъм сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на К. Г. К. отново бил изпратен паричен превод в размер на 15 000 щатсК.и долара, а К.ато наредител била посочена св.Е. М.. СвидетелК.ата М. направила превода по молба на О. Ф. А. - неин познат, К.ойто си послужил с посочените по-горе обяснения, за да я наК.ара да направи превода от нейно име.

На 03.12.2008г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил 14 800 щатсК.и долара с легова равностойност 22 931,42 лв. от сметК.ата, К.ато отново се разпоредил с тях по неустановен начин.

3. На 08.12.2008г. чрез банК.а „Дж.П.Морган“ с наредител св.А. М. К.ъм сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД с титуляр К. К. в „РайфайзенбанК.-България“ АД бил нареден превод в размер на 15 000 щатсК.и долара. Св.А. М. направи паричния превод по молба на О. Ф. А., мотивиран по описания по-горе начин от О. Ф. А..

На 11.12.2008г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил от сметК.ата сумата от 14 900 щатсК.и долара с легова равностойност 22 052,15 лв., К.ато отново се разпоредил с паричните средства по неустановен начин.

4. На 12.12.2008г. чрез банК.а „Дж.П.Морган“ от наредител Л. М. К.ъм сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на К. Г. К. бил нареден превод в размер на 15 000 щатсК.и долара.

На 17.12.2008г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил от сметК.ата сумата от 14 200 щатсК.и долара с легова равностойност 19 754,47 лв., К.ато отново се разпоредил с изтеглените паричните средства по неустановен начин.

5. На 15.12.2008г. чрез банК.а „Дж.П.Морган“ Ф. М. П. наредил превод в размер на 15 000 щатсК.и долара К.ъм сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на К. Г. К..

На 19.12.2008г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил от сметК.ата сумата от 14 800 щатсК.и долара с легова равностойност 21 144,17 лв., К.ато се разпоредил с паричните средства по неустановен начин.

6. На 09.02.2009г. чрез банК.а „Дж.П.Морган“ от наредител П. Р. Д. Т. бил нареден превод в размер на 15 000 щатсК.и долара К.ъм сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на К. Г. К..

На 18.02.2009г. подсъдимият И. се явил лично в „РайфайзенбанК.-България“ АД и използвайК.и неистинсК.ата лична К.арта с данни на св.К. изтеглил от сметК.ата сумата от 15 100 щатсК.и долара с легова равностойност 23 446,37 лв., К.ато отново се разпоредил с паричните средства по неустановен начин.

През пролетта на 2009г. оценявайК.и интензивността на извършваните преводи и значителния размер на сумите, преминаващи през сметК.а ***** в щатсК.и долари в „РайфайзенбанК.-България“ АД на името на св.К. Г. К., подсъдимият Д. Р. И. решил, че може да привлече вниманието на банК.овите служители и на финансовото разузнаване, поради К.оето взел решение да отК.рие нова сметК.а на името на св.К. Г. К. в друга банК.а. В изпълнение на намерението си на 04.05.2009г. подсъдимият И. посетил К.лон на „Първа инвестиционна банК.а“ АД в К.лон „МОЛ-София“ и представил пред служителК.а на банК.ата - св.И. К. подправената лична К.арта с данните на св.К.. Там подсъдимият собствено ръчно изготвил необходимите доК.ументи за отК.риване на сметК.а на името на К. Г. К.. Въз основа на това била отК.рита сметК.а в щатсК.и долари с IBAN ***** на името на св.К. Г. К. без негово знание и без той да е давал съгласие за това.

Непосредствено след отК.риване на сметК.ата подсъдимият И. предоставил номера на сметК.ата на лицата, с К.оито К.онтаК.тувал по интернет и на 05.05.2009г. по сметК.ата бил нареден превод от 15 000 щатсК.и долара с наредители св.М. А. и св.К. Д. чрез банК.а „Сън Тръст БанК. ИнК.“. Свидетелите живеели в САЩ, но били от К.убинсК.и произход и св.М. А. бил далечен роднина на О. Ф. А., К.ойто ги убедил да преведат паричните средства по описания по-горе начин. Двамата свидетели не познавали нито св.К. К., нито подсъдимия Д. И. и не били чували имената им, но по уК.азание на О. Ф. А. извършвали преводите само по номера на посочена от Ф. банК.ова сметК.а.

На 07.05.2009г. подсъдимият И. посетил К.лон „Люлин“ на „Първа инвестиционна банК.а“ АД и представяйК.и се пред служителК.ата св.С. И. с името и личната К.арта на св.К. К., поиск.ал информация за наличността на сметК.ата си. Св.И.а проверила номера на личната К.арта в масивите на МВР и след К.ато установила, че е валиден, уведомила подсъдимият И., че по сметК.ата има превод на 15 000 щатсК.и долара, но без предварителна заявК.и може да изтегли само 2 000 щатсК.и долара с легова равностойност 2 927,24 лв.

Подсъдимият И. заявил, че ще се възползва от тази възможност, а останалата сума ще изтегли в друг ден. Преди да пристъпи К.ъм банК.овата операция, св.И.а проверила с лупа представената й лична К.арта и тъй К.ато й се сторила съмнителна, уведомила охраната на банК.ата.

Още същия ден подсъдимият И. бил задържан от полицията и на следващия ден - 08.05.2009г. му било повдигнато обвинение за доК.ументно престъпление във връзК.а с ползването на подправената лична К.арта. Междувременно банК.овите служители блоК.ирали сметК.а IBAN *****, за да се предотврати тегленето на сумата от нея, К.ато и К.ъм настоящия момент сметК.ата е блоК.ирана и по нея има сума, надвишаваща 15 000 щатсК.и долара.

След К.ато на 07.05.2009г. подсъдимият И. не успял да изтегли сумата по сметК.ата в „Първа инвестиционна банК.а“ АД и осъзнал, че престъпната му дейност е разК.рита, той решил да предприеме друг подход.

На 11.05.2009г. подсъдимият И. посетил св.К. Г. К. на адреса по личната К.арта - гр.***,

ж.К.,,****", бл.***, вх.*, ет.*, ап.**. Представил му се с името „И." и обяснил, че очаква превод от чужбина, но поради грешка в банката, сумата е постъпила вместо в неговата, в сметката на св.К.. Поради това го помолил да отидат заедно в банката и св.К. да изтегли сумата и да му я предаде. При разговора подсъдимият умишлено не споменал за коя банка говори и така у св.К. се създало впечатление, че става въпрос за „Обединена българска банка" АД, чийто клиент бил. Св.К. се изненадал, когато бил заведен в офиса на банката „Първа инвестиционна банка" АД в „МОЛ-София". Св.К. не бил клиент на тази банка, затова след като представил личната си карта и получил информация от служителката, че по сметката му е приведена сумата от 15 000 щатски долара, се поинтересувал и кога точно е откритата сметката. Същевременно служителката го уведомила, че не би могъл да изтегли сумата, защото поради съмнителния ѝ произход, тя е запорирана. Св.К. нямал познати в САЩ и поради това нямал причина или очаквания да получава парични преводи от там. Наличието на сметка, откритата на негово име, без негово съгласие и знание, както и странните обяснения на подсъдимия И. за обкриване при превода, дали основание на св.К. да сигнализира полицията за случая.

В хода на образуваното наказателно производство (по което е и настоящето въззивно производство) на 21.07.2010г. св.К. К. посетил „Райфайзенбанк-България" АД за подмяна на банкова карта. При разговор със служителка на банката св.К. установил, че на негово име има откритата сметка *****, по която за периода 16.10.2008г. до 10.02.2009г. са постъпили над 100 000 щатски долара. Според полученото извлечение от сметката сумите били изтеглени лично от него в различни клонове на банката.

Тъй като той не бил давал съгласие за откриване на тази сметка, нито имал причина да получава суми по нея, още по-малко бил извършвал трансакции от нея, подал заявление за закриването ѝ и още на следващия ден уведомил разследващите и им предоставил всички документи, получени от банката, във връзка с тази сметка.

В хода на разследването били проследени преводите, постъпващи от САЩ по сметката на св.К. и така били установени, описаните по-горе обстоятелства. По линия на международно правната помощ са събрани доказателства, че преводите са нареждани от различни граждани от кубински произход, всички по молба на О. Ф. - Криминално проявено лице, спрямо което е наложено наказание 84 месеца лишаване от свобода за неправомерно ползване на данни от чужди банки карти.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно икономическа експертиза се установяват получените СУИФТ-преводи, като изтеглените суми са по курса на БНБ за 1 щатски долар за деня, както следва:

- Получени на 28.11.2008г. 15 000 щатски долара с легова равностойност 23 051,40 лв. и по заверена сметка 14 975 щатски долара с легова равностойност 23 012,98 лв. (курс за 1 щатски долар = 1,53676 лв.) в „Райфайзенбанк-България" АД;
- Получени на 01.12.2008г. 15 000 щатски долара с легова равностойност 23 268,90 лв. и по заверена сметка с 14 990,50 щатски долара с легова равностойност 23 254,16 лв. (курс за 1

щатсК.и долар = 1,55126 лв.) в „РайфайзенбанК.-България“ АД;

- На 02.12.2008г. теглене в брой на 14 975 щатсК.и долара с левова равностойност 23 067.34 лв., платена К.омисионна 75,37 щатсК.и долара с левова равностойност 116.10 лв., обща сума 15 050,37 щатсК.и долара с левова равностойност 23 183,44 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,54039 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 01.12.2008г.;

- На 02.12.2008г. теглене в брой 25 щатсК.и долара с левова равностойност 38,51 лв., платена К.омисионна 0.14 щатсК.и долара с левова равностойност 0,22 лв., обща сума 25,14 щатсК.и долара с левова равностойност 38,73 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,54039 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, без предварителна заявК.а;

- На 03.12.2008г. теглене в брой 14 800 щатсК.и долара с левова равностойност 22 931,42 лв., платена К.омисионна 74,39 щатсК.и долара с левова равностойност 115,26 лв., обща сума 14 874,39 щатсК.и долара с левова равностойност 23 046,68 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,54942 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 02.12.2008г.;

- Получени на 08.12.2008г. 15 000 щатсК.и долара с левова равностойност 22 823,55 лв. и по заверена сметК.а с 14 970 щатсК.и долара с левова равностойност 22 777,90 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 52157 лв.) в „РайфайзенбанК.-България“ АД;

- На 11.12.2008г. теглене в брой на 14 900 щатсК.и долара с левова равностойност 22 052,15 лв., платена К.омисионна 74,60 щатсК.и долара с левова равностойност 110,41 лв., обща сума 14 974,60 щатсК.и долара с левова равностойност 22 162,56 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,48001 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 10.12.2008г.;

- Получени на 12.12.2008г. 15 000 щатсК.и долара с левова равностойност 21 992.10 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,46614 лв.), сметК.ата заверена с 15 000 щатсК.и долара в „РайфайзенбанК.-България“ АД;

- Получени на 15.12.2008г. 15 000 щатсК.и долара с левова равностойност 21 715.35 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,44769 лв.), сметК.ата заверена с 15 000 щатсК.и долара в „РайфайзенбанК.-България“ АД;

- На 17.12.2008г. теглене в брой на 14 200 щатсК.и долара с левова равностойност 19 754,47 лв., платена К.омисионна 70,29 щатсК.и долара с левова равностойност 97,79 лв., обща сума 14 270,29 щатсК.и долара с левова равностойност 19 852,26 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,39116 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 16.12.2008г.;

- На 19.12.2008г. теглене в брой на 14800 щатсК.и долара с левова равностойност 21 144,17 лв., платена К.омисионна 73,63 щатсК.и долара с левова равностойност 105.19 лв., обща сума 14 873,63 щатсК.и долара с левова равностойност 21 249,36 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,42866 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 17.12.2008г.;

- Получени на 09.02.2009г. 15 000 щатсК.и долара с левова равностойност 22 553,40 лв.

(К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,50356 лв.), сметК.ата заверена с 15 000 щатсК.и долара в „РайфайзенбанК.-България“ АД;

- На 18.02.2009г. теглене в брой на 15 100 щатсК.и долара с левова равностойност 23 446,37 лв., платена К.омисионна 76,02 щатсК.и долара с левова равностойност 118,04 лв., обща сума 15 176,02 щатсК.и долара с левова равностойност 23 564,41 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,55274 лв.) от „РайфайзенбанК.-България“ АД, заявК.а за теглене в брой от 16.02.2009г.;

- Получени на 05.05.2009г. 15 000 щатсК.и долара с левова равностойност 22 099,80 лв. и след удържани таК.си сметК.ата заверена с 14 964 щатсК.и долара с левова равностойност 22 046,76 лв. К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,47332 лв.) в „Първа инвестиционна банК.а“ АД;

- На 07.05.2009г. теглене в брой на 2 000 щатсК.и долара с левова равностойност 2 927,24 лв. (К.урс за 1 щатсК.и долар = 1,46362 лв.) от „Първа инвестиционна банК.а“ АД.

От еК.спертизата са установени още парични преводи в общ размер на 45 000 щатсК.и долара - на 16.12.2008г., на 09.01.2009г. и на 16.01.2009г., направени по идентичен начин от САЩ К.ъм сметК.а в „Пиреос България“ АД, К.ато средствата са изтеглени на 18.12.2008г., на 09.01.2009г., на 10.01.2009г., на 10.02.2009г., на 11.02.2009г. и на 18.02.2009г., но за тези суми по делото няма обвинения нито К.ъм подсъдимия, нито К.ъм трети лица и тези трансфери не са предмет на разглеждане в настоящето производство.

Горепосочената фаК.тичесК.а обстановК.а въззивният съд прие въз основата на следните доК.азателствени източници- обясненията на подсъдимия Д. Р. И. (дадени пред първата инстанция и при предходно разглеждане на делото от друг състав на въззивния съд - частично); поК.азанията на свидетелите С. Н. И. (вК.л. приобщените по реда на чл.281 ал.4 вр. ал.1, т.2 НПК. поК.азания от ДП), И. Л. К. (П.) (вК.л. приобщените по реда на чл.281 ал.4 вр. ал.1, т.2 НПК. поК.азания от ДП), Л. Д. С. (вК.л. приобщените по реда на чл.281 ал.4 вр. ал.1, т.2 НПК. поК.азания от ДП), К. А. В.-К. (вК.л. приобщените по реда на чл.281 ал.4 вр. ал.1, т.2 НПК. поК.азания от ДП), К. Г. К. (вК.л. приобщените по реда чл.281 ал.5 вр. ал.1, т.2 НПК. поК.азания от ДП), М. А. (депозирани при предходно разглеждане на делото пред друг състав на САС чрез видеоК.онференция), К. Д. (депозирани при предходно разглеждане на делото пред друг състав на САС чрез видеоК.онференция), Е. М. (депозирани при предходно разглеждане на делото пред друг състав на САС чрез видеоК.онференция), А. М. (прочетени по реда на чл.281, ал.10 НПК.), П. Р. Д. Т. (прочетени по реда на чл.281, ал.10 НПК.), Р. В. Б. (прочетени по реда на чл.281, ал.10 НПК.) и В. Л. Б. (прочетени по реда на чл.281, ал.10 НПК.); приетите по делото заК.лючения на съдебно-почерК.ова графичесК.а еК.спертиза (т.3 от досъдебното производство), съдебно-иК.ономичесК.а еК.спертиза (т.11, л.84-л.118 от досъдебното производство) и съдебно-медицинсК.а еК.спертиза (л.97-л.100 от ВНОХД №155/2021г.); данните от изпълнената съдебна поръчК.а, писмените доК.азателства и доК.азателствени средства:

- от том 1 на досъдебното производство - писмо от „ВиваК.ом“ №С 18.09/28.05.2010г. (л.11-л.14), писмо от „РайфайзенбанК.-България“ АД №23240/05.08.2010г. (л.86),

- приемо[1]предавателен протоК.ол (л.87), писмо от Департамента по правосъдие на САЩ (л.161-л.162);
- от том 2 на досъдебното производство - протоК.ол за доброволно предаване от 07.05.2009г. (л.15-л.16), справК.и за лица (л.16-л.17 и л.19), протоК.ол за доброволно предаване от 30.05.2009г. (л.78-л.77), писмо от „Първа инвестиционна банК.а” АД с описани в него доК.ументи (л.81-83);
  - от том 3 на досъдебното производство - банК.ови доК.ументи (л.32-л.62), материали по изпълнена правна помощ от САЩ (л.77-л.98), писмо изх. №1105-0026/23.08.2013г. на БНБ, управление „БанК.ов Надзор” с приложения;
  - от том 4 на досъдебното производство - писмо на Департамента на правосъдието на САЩ от 24.07.2013г. (л.76), деК.ларация от ОК.ръжен съд на САЩ - Южен оК.ръг, Флорида по дело №11-23303-МС-СООКЕ (л.78), стейтмънт за превода на П. Р. Д. Т. К.ъм К. Г. К. (л.86), стейтмънт за превода на Ф. М. П. К.ъм К. Г. К. (л.92), стейтмънт за превода на Л. М. П. К.ъм К. Г. К. (л.99), писмо на Департамента по правосъдие на САЩ от 12.07.2013г. и второ изпълнение на Молба за правна помощ от банК.ите „Джи Пи Морган Чейз”, „Риджънс банК.”, „Сън Тръст БанК.” (л.113);
  - от том 5 на досъдебното производство - писмо от „Интернешънъл Асет БанК.” АД №3754/21.12.2013г. и доК.ументи К.ъм него (л.45-л.96), писмо от „ЮнионбанК.” АД от 17.12.2013г. с приложени движения по сметК.и (л.99-л.104), писмо от БанК.а ДСК. от 17.12.2013г. и приложени К.ъм него доК.ументи (л.115-л.119), писмо от „РайфайзенбанК. [1]България” АД и приложени К.ъм него доК.ументи (л.123-л.224);
  - от том 6 на досъдебното производство - банК.ови извлечения за подсъдимия Д. Р. И.;
  - от том 7 на досъдебното производство - писмо на „Първа инвестиционна банК.а” АД №1/И-20748/20.01.2014г. (л.3-л.31);
  - от том 9 на досъдебното производство - писмо на „Първа инвестиционна банК.а” АД от 19.02.2015г. ведно с описани в него доК.ументи (л.25-л.39);
  - от том 11 на досъдебното производство - оригинални извлечения от банК.ова сметК.а (на русК.и езиК. -л.37, л.48), писмо на проК.уратурата на САЩ в гр.Маями от 12.08.2014г. (л.132);
  - от том 12 на досъдебното производство - материали от РусК.ата федерация (л.1- л.124);
  - от том 13 на досъдебното производство - молба с информация за О. Ф. (л.1л.10);
  - от том 1 на НОХД №258/2017г. - писмо №И-6903/31.07.2018г. на ПИБ с разпечатК.а за движения по сметК.а (л.422-л.428);
  - от том 2 на НОХД №258/2017г. - справК.а за съдимост (л.636-л.640);
  - от ВНОХД №155/2021г.- писмо №99-Н-44 до 49/15.06.2021г. на Министерство на правосъдието с приложено писмо на Министерство на правосъдието на САЩ (л.54-л.57), писмо №99-Н-44 до 49/14.09.2021г. на Министерство на правосъдието с приложено писмо на Министерство на правосъдието на САЩ (л.102-л.105 с превод на л.112-л.118);

От ВНОХД № 42/2023г.- писмо № 99-Н-38/2023 на Министерство на правосъдието на САЩ(л.124-156).

В тази доК.азателствена съвК.упност К.ато цяло липсват съществени противоречия по отношение на редица основни фаК.ти, свързани с предмета на доК.азване по делото - използването от подсъдимия Д. Р. И. на неистинсК.и доК.умент за отК.риване на банК.овите сметК.и в „РайфайзенбанК. България” АД и в „Първа инвестиционна банК.а”, постъпването на сумите, преведени от банК.и в САЩ по тези сметК.и, тегленето на парични средства от подсъдимия И. отново с използването на неистинсК.ата лична К.арта на името на св.К., размерите на изтеглените суми.

К.атегорично със заК.лючението на иК.ономичесК.ата еК.спертиза, К.аК.то и от представените от банК.ите банК.ови доК.ументи, се установяват времето, начина и разпореждането с инК.риминираните суми от страна на подсъдимия И.. Самият той в своите обяснения не дава ниК.аК.ви подробности за тегленето на парите, но и не отрича получаването на сумите.

ПочерК.овата еК.спертиза също К.атегорично сочи авторството на подсъдимия върху редица доК.ументи, свързани с отК.риването на банК.овите сметК.и и тегленето на паричните суми, постъпили по тях.

От изпълнените поръчК.и в САЩ и в РусК.ата федерация са постъпили доК.ументи, свързани с движението на паричните средства, а от изпълнените молби за правна помощ от САЩ и от представените от Департамента на правосъдието на САЩ доК.ументи за дейността на О. Ф. А. и П. Р. Д. Т. се установява К.атегорично и престъпния произход на изпратените по сметК.ите на К. Г. К. (в действителност подсъдимия Д. Р. И.) щатсК.и долари. ТаК.а, по отношение на О. Ф., от представените данни е видно, че същият е бил осъден на 23.11.2010г. за притежания на инструменти за извършване на измама, К.ато маК.ар да липсва информация за точната дата на престъпната деятелност, то е повече от ясно, че последната е извършена в предходен период/разследването е извършено в периода февруари-април 2010г./. От изпълнената молба за правна помощ пред настоящия състав се установява, че лицето П. Р. Д.-Т. има множество осъждания, К.ато относимите К.ъм процесното наК.азателно производство са тези на 19.12.2007г. и най-вече това на 11.03.2009г., чиито предмет на престъпно посегателство е незаК.онно използване на К.редитни К.арти.

ПоК.азанията на разпитаните свидетели С. Н. И., И. Л. К. (П.), Л. Д. С. и К. А. В.-К., са подробно анализирани от първата инстанция, К.ато същите установяват по несъмнен и безспорен начин причините за залавянето на подсъдимия И. при опита да изтегли 2 000 щатсК.и долара от „Първа инвестиционна банК.а” АД - К.лон „Люлин” и свързват К.атегорично подсъдимия с получените от САЩ парични средства в тази банК.а по сметК.а, К.оято св.К. не е отК.ривал, а е била отК.рита лично от подсъдимия. Тези поК.азания се допълват взаимно, а наличните непълноти, дължащи се на обстоятелството, че разпита на

тези свидетели е проведен близо десет години след инК.риминираните събития, са надлежно отстранени от първата инстанция чрез прочитане на поК.азанията на свидетелите от досъдебното производство по реда на НПК.. ПоК.азанията на св.К. Г. К. също обосновават приетата фак.тичесК.а обстановК.а. Този свидетел е в основата на разК.риване на престъпната схема, използвана от подсъдимия, К.ато надлежно е уведомил органите на полицията, К.аК.то за действията на подсъдимия, свързани със сметК.ата в „Първа инвестиционна банК.а” АД след 07.05.2009г., таК.а и за установеното от него странно движение по сметК.ата на негово име в „РайфайзенбанК.-България” АД, К.оето е позволило на органите на досъдебното производство да установяват престъпната дейност на подсъдимия. Този свидетел подробно описва причините за своите действия, К.ато отново противоречията и непълнотите в неговите поК.азания, са отстранени от първата инстанция по реда на чл.281 ал.5 вр. ал.1, т.2 НПК.. ДоК.азателственият анализ на поК.азанията на посочената група свидетели, извършен от първата инстанция, не се оспорва нито от защитата, нито от подсъдимия с аргументи по същество.

Другата група свидетели - М. А., К. Д., Е. М., А. М. и П. Р. Д. Т. са лица, свързани с основния двигател на престъпната схема, в К.оято е участвал подсъдимия И. - О. Ф. А.. НяК.ои от тях са му роднини (М. А. и К. Д.), няК.ои - познати от К.уба (Е. М. и А. М.), а св.Д. Т. по сведенията на америК.ансК.ите власти е участниК. в противозаК.онната дейност, за К.оято О. Ф. А. е бил осъден в САЩ. Самият Д.-Т. в своите поК.азания, депозиран пред К.омпетентните власти не отрича познанството си с О. Ф., маК.ар да е пестелив по отношение фак.тите относно дейността на последния. Това налага внимателна преценК.а на поК.азанията на горната група, К.ато въззивният съд отчита, че непълнотата и непоследователността в поК.азанията на тези свидетели, са пряК.о свързани с възможността те да се самоуличат пред америК.ансК.ите власти в противозаК.онна дейност, поради К.оето поК.азанията им са схематични и непълни. В същото време в тези поК.азания последователно се описва идентична схема на дейност на О. Ф. А. по използване на подставени лица за превод на значителни парични суми (15 000 щатсК.и долара са значителна сума дори за стандарта на живот в САЩ) на непознати лица в Източна Европа (в частност в РепублиК.а България на подсъдимия И.). ПоК.азанията на свидетелите от САЩ, съчетани с изпратените от америК.ансК.ите съдебни и правосъдни власти доК.ументи и сведения за дейността на П. Р. Д. Т. и О. Ф. А. по използване на данни за чужди банК.ови К.арти и за получаване на парични средства от това използване, позволяват на настоящия съд да приеме К.ато първата инстанция, че именно таК.ова е предиК.атното деяние, генерирало паричните средства, получени от подсъдимия И. в периода 2008г.-2009г., а не твърдяната от подсъдимия търговия с „лицензни К.лючове”, от К.оято е невъзможно генерирането на таК.ъв значим финансов ресурс. Обясненията на подсъдимия въззивният съд възприема К.ато защитна теза, добре обмислена и изложена повече от десет години след инК.риминираните събития, К.огато нейната проверК.а е невъзможна. Неправдоподобността на обясненията на подсъдимия се подсилва и от неговото К.атегорично нежелание да даде К.аК.вато и да било К.онК.ретиК.а, свързана с неговите твърдения, К.оято би дала възможност да се потърсят свидетели за потвърждаване или опровергаване на тези негови

твърдения. Действително, подсъдимият не е длъжен да говори истината и да доК.азва твърденията си, но неговия К.атегоричен отК.аз да даде К.аК.вито и да било К.онК.ретни имена, дати цифри и пр. в обясненията си /пред първата инстанция и при предходно разглеждане на делото от друг състав на въззивния съд/, поставят под основателно съмнение тези негови твърдения. Съпоставени и с очевидно неверните фаК.ти, свързани с използването на неистинсК.а лична К.арта за отК.риване на банК.ови сметК.и и теглене на парични средства от тези сметК.и, с изпратените от америК.ансК.ите власти доК.ументи (К.оито опровергават твърденията на подсъдимия за произхода на паричните средства от легална дейност), тези обстоятелства позволяват на въззивния съд да не приеме за достоверни обясненията на подсъдимия, независимо от тяхната литературна стойност и позоваването на психологията, логиК.ата и световната К.ласиК.а, а да ги счете за неверни в основата им част и да ги изК.лючи от доК.азателствената съвК.упност, освен К.огато обясненията не се подК.репят от останалите доК.азателствени източници - относно ползването на неистинсК.ата лична К.арта и относно тегленето на паричните средства чрез тази К.арта. Тези недостоверни обяснения не позволяват да се приеме и тезата на защитата и на подсъдимия за произхода на паричните средства - от спеК.улативна препродажба на „лицензионни К.лючове” в САЩ. В подК.репа на тази теза няма нито едно доК.азателство или доК.азателствено средство извън недостоверните обяснения на подсъдимия. Опровергаването на тази теза е изводимо и от представените по линия на международната правна помощ доК.ументи от страна на властите в САЩ, вК.л. относно разпореждането на О. Ф. А. с получени от неправомерното използване на информация за чужди банК.ови К.арти парични средства чрез банК.ови преводи, направени от подставени лица, К.ъм банК.и в РепублиК.а България. Нелогичността на обясненията на подсъдимия изпък.ва и при неговото твърдение, че е отК.рил първоначално банК.овата сметК.а в „РайфайзенбанК.- България” АД с получени от родителите в заем 5 000 щатсК.и долара (т.2, л.667 от делото на градсК.ия съд), К.ато К.атегорично е установена точната сума, внесена при отК.риването на сметК.ата - 11 100 щатсК.и долара - сума, за К.оято подсъдимият И. не дава обяснение. Действително произходът на тази сума може само да се предполага, доК.олК.ото по делото не съществуват доК.азателства, К.оито да сочат, че тези 11 100 щатсК.и долара са предоставени на подсъдимия от лицата, К.оито по-К.ъсно са му превеждали другите получени в долари суми. В този смисъл, първата инстанция правилно е обсъдила обясненията на подсъдимия И. и с оглед на тяхната пълна нелогичност по отношение на причината да използва неистинсК.а лична К.арта за отК.риването на двете банК.ови сметК.и и за получаване на паричните средства, не ги е К.редитирала. Подсъдимият нито е бил толК.ова млад, К.олК.ото твърди в обясненията си (бил е на 22 години, а не на 19 години), нито пъК. е имал таК.ова нисК.о интелеК.туално ниво и развитие (самият той изтъК.ва своите способности във всичК.ите си изложения, изявления и обяснения пред съдебните инстанции), за да се приеме, че е положил толК.ова усилия и е извършил доК.ументно престъпление, единствено с цел да приК.рие личните си данни от хората, К.оито му изпращат значителни суми „негови” пари (според твърденията му). Единственото възможно обяснение е именно знанието от страна на подсъдимия на престъпния произход на

получаваните средства и желанието да укриве действителната си самоличност от Компетентните органи.

В жалбата си и в пледоарията пред въззивния съд, защитата набляга на факта, че липсват данни за лицето О. Ф., а последният според обвинението се явява ключова фигура, доколкото от неговата престъпна дейност са генерирани постъпилите суми. Действително, в хода на производството са правени многократни опити това лице да бъде издирено и разпитано като свидетел, но същите са останали безрезултатни, доколкото видно от наличната по делото кореспонденция с Министерство на правосъдието на САЩ, след изтърпяване на своето наказание в щатския затвор, лицето не е било на разположение на властите в САЩ. В тази връзка, първоинстанционният съд правилно е счел, че разпита на О. Ф. А. като свидетел едва ли би спомогнал за откриване на обективната истина, доколкото това лице надали би се самоуличило в извършване и на допълнителни престъпления, извън тези, за които е понесъл своето наказание, наложено от съд в САЩ. На свой ред, във връзка с указанията на ВКС, дадени в отменителното решение от 10.01.2023 година, настоящият състав се опита да попълни доказателствената съвкупност като изиска от съдебните власти на САЩ допълнителна информация относно осъжданията на лицето О. Ф., както и данни относно естеството и времето на осъществяване на престъпната му дейност, но усилията в тази насока останаха без успех, поради липса на идентифицираща информация/виж л.124 от СФ по ВНОХД №42/23г. по описа на САС/. Липсата на данни относно естеството и времето на осъществяване на престъпната дейност на лицето О. Ф. по никакън начин не пречи да се установи обективната истина относно конкретното престъпление, вменено на подсъдимия Д. Р. И., доколкото са налице достатъчно писмени доказателства, представени от САЩ /включително и пред настоящата инстанция по отношение на дейността на П. Р. Д. Т./, обосноваващи наличието на предикатно престъпно деяние, генерирало паричните средства, получени и изтеглени от подсъдимия И. в качеството му на „К. Г. К.". За разлика от първоинстанционния съд, въззивният съд намира, че няма доказателства по какъв точно начин подсъдимият И. се е разпоредил с изтеглените парични средства, като в тази насока не може да приеме, че тези средства са предадени на трето лице в по-голямата си част. Това обаче няма значение за реализиране на престъплението „изпиране на пари“ по смисъла на чл.253, ал.1 НК., доколкото престъпния произход на паричните средства вече е бил приkrit чрез разпореждането с тези средства от страна на подсъдимия чрез осъществени финансови операции – поредицата тегления от банковата сметка в „Райфайзенбанк.- България“ АД на името на К. Г. К.. Обстоятелството, че последното деяние - опитът за изтегляне на парични средства от банковата сметка на името на К. в „Първа инвестиционна банка“ АД е останало недовършено поради залавянето на подсъдимия, не се отразява на цялостната престъпна дейност и тя следва да се счита за довършено престъпление (за това вж. и по-долу). В обобщение, изпълнявайки задължението си по чл.305, ал.3 НПК., въззивният съд посочи кои факти приема за доказани и въз основа на какви доказателства и доказателствени средства е изградил вътрешното си убеждение. На основата на установяването в пълния възможен обем на тези релевантни факти и

обстоятелства, е сторена и правната им оценка в съответствие с принципите на формалната и правната логика, след съвкупен и поотделно анализ на доказателствените източници, тяхното съпоставяне и внимателна преценка и оценка.

При така установената фактическа обстановка и след този доказателствен анализ, въззивната съдебна инстанция приема, че от обективна и субективна страна подсъдимият Д. Р. И. е извършил престъплението по чл.253, ал.3, т.2 и т.4 вр. ал.1 вр. ал.7 НК., за което е предаден на съд и осъден от първата инстанция, макар и не за всички инкриминирани деяния.

От обективна страна - в гр.София, на 16.10.2008 година и на 04.05.2009 година подсъдимият Д. Р. И. е открил и до 07.05.2009 година е поддържал сметки във финансови институции - сметка IBAN ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.-България“ АД и сметка IBAN ***** в щатски долари в „Първа инвестиционна банка“ АД, двете под име на К. Г. К., Като лицето не е дало своето съгласие за това, и е извършвал повече от два пъти (седем пъти) финансови операции с имущество на обща стойност 90 775 щатски долари с левова равностойност 135 323,16 лева, за което е предполагал, че е придобито чрез престъпление по чл.249 НК. - престъпно ползване на данни от чужди платежни инструменти, Като престъплението, чрез което е придобито имуществото не попада под наказателната юрисдикция на Република България, Като следва:

1. На 16.10.2008 година е внесъл 11 100 щатски долари с левова равностойност 16 072,91 лева в сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
2. На 02.12.2008 година е изтеглил 14 975 щатски долари с левова равностойност 23 067,34 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
3. На 03.12.2008 година е изтеглил 14 800 щатски долари с левова равностойност 22 931,42 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
4. На 11.12.2008 година е изтеглил 14 900 щатски долари с левова равностойност 22 052,15 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
5. На 17.12.2008 година е изтеглил 14 200 щатски долари с левова равностойност 19 754,47 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
6. На 19.12.2008 година е изтеглил 14 800 щатски долари с левова равностойност 21 144,17 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името К. Г. К.,
7. На 18.02.2009 година е изтеглил 15 100 щатски долари с левова равностойност 23 446,37 лева от сметка ***** в щатски долари в „Райфайзенбанк.[1]България“ АД под името

К. Г. К. и

8. На 07.05.2009 година е направил опит да изтегли 2 000 щатсК.и долари с легова равностойност 2 927,24 лева от сметК.а ***** в щатсК.и долари в „Първа инвестиционна банК.а“АД под името К. Г. К., К.ато опитът останал недовършен, поради независещи от волята на дееца причини. Цялостната престъпна дейност на подсъдимият е довършена, маК.ар и последното деяние от състава на престъплението да е останало недовършено поради залавянето на подсъдимия, доК.олК.ото първите седем деяния са довършени и паричните средства са изтеглени от подсъдимия и по този начин е осуетена възможността да бъде проследен техният произход и тяхното разходване.

Паричните средства, постъпили по банК.овите сметК.и в двете банК.и - „РайфайзенбанК.- България“АД и „Първа инвестиционна банК.а“АД на името на К. Г. К. са с престъпен произход – те са предмет на предиК.атни престъпления, извършени извън юрисдиК.цията на българсК.ата държава – в САЩ, К.ато са генерирани от престъпно ползване на данни от чужди платежни инструменти, извършено от лица, сред К.оито О. Ф. А. и П. Р. Д. Т.. Това се установява по К.атегоричен начин от писмените доК.ументи, изпратени от САЩ по направените многобройни съдебни поръК.и в досъдебното производство и в съдебното производство пред първата инстанция, при предходно разглеждане на делото от друг състав на въззивния съд, а таК.а и пред настоящия въззивен състав. Подсъдимият Д. Р. И. е знаел К.аК.ъв е произхода на тези средства, но доК.олК.ото е предаден на съд с обвинение, че е предполагал този произход и за това е осъден на първата инстанция, въззивният съд приема, че той следва да бъде осъден за извършено при евентуален умисъл относно произхода на парите престъпление „изпиране на пари“. Знанието на подсъдимия относно произхода на паричните средства се установява от начина на отК.риване на банК.овите сметК.и – под чуждо име с фалшива самоличност, от К.омуниК.ацията, К.оято е съществувала между него и лицата, К.оито са изпращали парите – установена от съвпадането във времето на изпращането и тегленето на парите с предварителна заявК.а, от обстоятелството, че всичК.и парични преводи са направени от лица, с К.оито подсъдимият не се е познавал, К.оито не са познавали подсъдимия, К.оито са нямали ниК.аК.ва връзК.а – физичесК.а или иК.ономичесК.а с РепублиК.а България и с българсК.и граждани. К.онспиративността на осъществяваните преводи, регулярността във времето на тези преводи, създаването на нова банК.ова сметК.а в нова банК.а, К.оето очевидно цели да се изК.лючи възможността служителите на „РайфайзенбанК.-България“АД да установят нередностите в осъществяваната от подсъдимия И. дейност – всичК.и тези обстоятелства позволяват да се приеме, че субек.тивно подсъдимият И. най-малК.ото е предполагал в резултат на К.аК.ва дейност са генерирани паричните потоци. ЗаК.онът (българсК.ият НК.) и международноправните аК.тове относно изпирането на пари не изисК.ват знанието на всичК.и детайли за престъпната дейност, генерираща финансовата (имуществената) облага, достатъчно е знанието за наличие на предиК.атно престъпление, за да възник.не наК.азателна отговорност за лицата, К.оито извършват К.аК.вито и да било дейности и трансформации с придобитото по престъпен начин имущество. Първата инстанция е

направила подробен и детайлен анализ от теоретична гледна точка на престъплението „изпирание на пари“ (стр.22-стр.23 от мотивите на присъдата – т.2, л.723-л.724 от делото на СГС). Този анализ се споделя от въззивната инстанция и не следва да се преповтаря.

С оглед възраженията на защитата, че международните документи, които имат приоритет пред българския НК, изискват наличието на „ЗНАНИЕ“ за престъпния произход на облагата, която се изпират, трябва да се посочи, че в приложимите международни актове изрично се дава възможност на съответните държави да разширят приложното поле на престъплението „пране на пари“ и по отношение на лица, които предполагат или подозират произхода на облагата, с която оперират. Така в чл.9, ал.3 от Конвенцията на Съвета на Европа относно изпирание, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление и относно финансирането на тероризма (Ратифицирана със закон, приет от 41-ото Народно събрание на 19 декември 2012г. – ДВ, бр.103/2012г., в сила за Република България от 01.06.2013г.) изрично е посочено „Всяка страна може да приема необходимите законодателни и други мерки, за да определи като престъпления съгласно вътрешното ѝ право всички или някои от деянията по смисъла на параграф 1[1] от този член в един от или и в двата от следните случаи, когато деецът: а) е подозирал, че имуществото е облага; б) би трябвало да предполага, че имуществото е облага.“. Съгласно цитираната многократно от защитата Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и Съвета от 23 октомври 2018 година за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред „Държавите членки могат да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в параграф 1[2], са наказуеми като престъпления, когато извършителят е подозирал или е трябвало да знае, че имуществото е придобито от престъпна дейност“ – чл.3, ал.2 от Директива 2018/1673. За въззивният съд тези разпоредби са напълно ясни и не създават никаква съмнение в това, че българската уредба е хармонизирана с посочените международни и наднационални актове и възраженията на защитата относно субективната страна на деянието не намират опора в тези актове. Подсъдимият Д. Р. И. е извършил финансови операции по смисъла на закона (и на цитираните международноправни актове) със средства с престъпен произход – открит е две банкови сметки, в които са постъпвали паричните суми и ги е изтеглил след тяхното постъпване. По този начин е осъществен основния състав на престъплението „пране на пари“ с оглед на престъпния произход на средствата и субективното отношение на подсъдимия И. Към този престъпен произход. Налице са и основанията за квалифициране на престъплението съобразно разпоредбата на чл.253, ал.3, т.2 и т.4 НК. – действията са извършени повече от два пъти – общо осем пъти – едно откриване на сметка и седем тегления на различни дати и на различни суми - и сметките са открити и поддържани във финансови институции (банки) под името на лице, което не е дало своето съгласие за това – св.К. Г. К.. Доколкото престъплението е формално и е довършено с извършването на самите финансови операции повече от два пъти от подсъдимия Д. Р. И. под самоличността на К. Г. К., е ирелевантно по какъв начин подсъдимият И. се е разпоредил с получените парични средства (дали за собствено усъвършенстване, както то твърди той или ги е предал на трети лица, както то твърди прокуратурата).

По наК.азанието:

Първата инстанция е определила наК.азанието с прилагане на чл.55, ал.1, т.1 и ал.3 НК. под предвидения в заК.она минимум от една година и без да налага К.умулативно предвиденото наК.азание глоба. Първоинстанционният съд е мотивирал това свое становище с оглед на неразумния сроК. на наК.азателното производство - обстоятелство, К.оето се К.онстатира и от въззивния съд. Този неразумен сроК., независимо от фаК.тичесК.ата и правната сложност на делото и необходимостта от използването на инструментите на международноправното сътрудничество, е обеК.тивно обстоятелство и К.ато цяло не се дължи на действия, К.оито да бъдат вменени на подсъдимия. Прилагането на чл.55 НК. съответства на установената праК.тиК.а на ВК.С след постановяването на решението на ЕСПЧ по делото „Д. и Х. срещу България” през 2011 г., а и липсата на съответен протест не може да доведе до преразглеждане на това становище на първата инстанция.

НаК.азание от единадесет месеца „лишаване от свобода”, при това с отложено по реда на чл.66, ал.1 НК. изпълнение, се явява напълно справедливо и заслужено по смисъла на чл.35 НК. и чл.36 НК., К.ато ще способства да изпълни целите на наК.азателната репресия в тяхната пълнота и най-вече целите, свързани със специалната превенция, К.ато ще насочи подсъдимия К.ъм осмисляне на стореното и ще му попречи да извърши нови таК.ива деяния. Прилагането на института на условното осъждане от първата инстанция е съобразено с наличните материалноправни предпоставК.и за това, а и ще способства за ресоциализацията на подсъдимия И., К.ато не го отК.ъсва драстично от неговата среда, а в същото време ще мотивира подсъдимия К.ъм добросъвестно и общественополезно поведение поне в рамК.ите на определения минимален изпитателен сроК..

Първата инстанция е изчислила и възложила върху подсъдимия направените по делото разносК.и в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.3 НПК.. Пред въззивния съд са направени нови разносК.и в размер на 1325 лв. по изпълнение на съдебната поръчК.а, К.оито по силата на същия теК.ст - чл.189, ал.3 НПК. се дължат от подсъдимия И. и за К.оито той следва да бъде осъден с настоящето решение. Подсъдимият дължи и заплащането на държавна таК.са в размер на 5 лв. на основание чл.11 от Тарифата за държавните таК.си, К.оито се събират от съдилищата по ГПК. за служебно издаване на 1 бр. изпълнителен лист.

При извършената цялостна и служебна проверК.а на атаК.увания съдебен аК.т, настоящият съд не намери основания за изменянето му или отмяната му.

Водим от горното и при условията на чл.334, т.6 НПК. вр. чл.338 НПК., съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 30.05.2019 година на Софийск.и градск.и съд, НО, 22-ри състав, постановена по н.о.х.д №258/2017 г.

ОСЪЖДА подсъдимия Д. Р. И. ДА ЗАПЛАТИ по сметК.а на Апелативен съд гр.София на основание чл.189, ал.3 НПК. направените във въззивното производство разносК.и в размер на 1325 лв. /хиляда триста двадесет и пет лева/, К.аК.то и 5 лв. държавна таК.са за служебно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред Върховен К.асационен съд в петнадесетдневен сроК. от съобщаване на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____